

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.853 van 4 juni 1996
in de zaak A. 66.820/X-5972.**

In zake : Hilde VELLEMAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. RYELANDT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Filips de Goedelaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 december 1995 werd ingediend namens Hilde VELLEMAN, substituut-procureur des Konings te Antwerpen, door Marleen RYELANDT, advocaat te Brugge om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 9 oktober 1995 waarbij Karel VAN CAUWENBERGHE, eveneens substituut-procureur des Konings te Antwerpen, benoemd wordt tot rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 1996;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. RYELANDT, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Hilde VELLEMAN wordt bij ministerieel besluit van 29 oktober 1990 aangewezen als stagiair bij een militair auditoraat met ingang van 16 november 1990, na zes jaar advocaat geweest te zijn bij de balie te Antwerpen.

1.2. Bij koninklijk besluit van 5 augustus 1991 wordt zij benoemd tot substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.3. Verzoekster is kandidaat voor drie in de Belgische Staatsbladen van 14 december 1994, 9 februari en 14 april 1995, vacant verklaarde plaatsen van rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.4. Op 31 juli 1995 geeft het Adviescomité het volgende advies over verzoekster :

"De kandidaat stond bij de balie goed aangeschreven, zowel wat kennis, ervaring als engagement betreft.

Zij is gehuwd met Wim VAN CAENEGHEM, geboren te Wilrijk op 9 maart 1959, advocaat bij de balie te Antwerpen. Zij heeft twee jonge kinderen.

Belanghebbende heeft geen publicaties in de vakliteratuur op haar actief en volgde geen specialisatiecursussen.

Zij heeft een actieve kennis van de Nederlandse, Franse en Engelse taal. Haar kennis van de Duitse taal is passief.

Nopens het gedrag en de levenswijze van de kandidaat en haar man is niets ongunstig gekend. Zij is zeer hoffelijk, welopgevoed, beheerst en evenwichtig.

Mevrouw VELLEMAN heeft van juli 1989 tot half februari 1990 vrijwillig stage gedaan op het parket te Antwerpen a rato van twee namiddagen per week. Zij heeft blijk gegeven van doorzicht, motivatie en geestdrift. Ze assimileerde zeer snel en zowel het gepresteerde werk als haar werkwijze toonden aan dat ze tot een uitstekend parketmagistraat zou uitgroeien.

Dit werd bevestigd tijdens de gerechtelijke stage bij het Krijgsauditoraat en sedert haar benoeming tot substituut Procureur des Konings.

Momenteel is zij aangesteld in de financieel economische afdeling van het parket, zetelt ook correctioneel in deze materie waarbij zij zeer gunstig beoordeeld wordt en is tevens werkzaam in de dienst der algemene kwalificatie om de pas benoemde substituten mee bij te staan.

Alles wijst erop dat zij het beoogde ambt passend en degelijk zou kunnen uitoefenen.

Het adviescomité verleent zeer gunstig advies";

1.5. De benoemde kandidaat, Karel VAN CAUWENBERGHE, wordt bij ministerieel besluit van 19 december 1984 tot gerechtelijk stagiair aangewezen in het parket van de procureur des Konings te Turnhout, na vier jaar advocaat geweest te zijn bij de balie van Antwerpen.

1.6. Na een verlenging van deze aanwijzing bij ministeriële besluiten van 4 april 1985, 10 december 1985 en 25 november 1986, wordt hij bij koninklijk

besluit van 22 mei 1987 benoemd tot substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.7. Op 6 maart 1995 geeft het Adviescomité, na verzoeker gehoord te hebben, het volgende advies over zijn kandidatuur :

"Het comité stelt vast dat de opmerkingen en het verzoek om gehoord te worden d.d. 10 februari 1995, tijdig werden geformuleerd en aldus ontvankelijk zijn.

De stukken neergelegd door de Procureur-generaal en door Mr. VAN GOETHEM namens de heer VAN CAUWENBERGHE worden gevoegd.

Mr. VAN GOETHEM pleit en de heer VAN CAUWENBERGHE wordt gehoord.

Na kennis genomen te hebben van de neergelegde stukken en rekening houdend met de op heden voorgebrachte argumenten en na verdere beraadslaging stelt het Comité vast dat een gunstiger appreciatie mogelijk is. Immers de achterstand in de afwerking van de dossiers blijkt op korte termijn weggewerkt te zijn. Blijft nochtans het feit dat deze achterstand te wijten was aan een zekere eigengereidheid waardoor de kandidaat teveel voorrang heeft gegeven aan paraprofessionele activiteiten. Uiteraard is dergelijke eigengereidheid moeilijk te rijmen met het functioneren in een hiërarchische structuur. Tot dit besef zou de kandidaat nog moeten komen.

Onder voorbehoud van het bovenstaande adviseert het Comité gunstig".

1.8. Bij het bestreden koninklijk besluit van 9 oktober 1995 wordt Karel VAN CAUWENBERGHE benoemd tot rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen. Dit besluit is gemotiveerd als volgt :

"Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op artikel 191; Gelet op artikel 21, § 1, eerste lid, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, gewijzigd bij de wet van 1 december 1994;

Overwegende dat de heer VAN CAUWENBERGHE Karel, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Gelet op zijn ervaring verworven als advocaat, als gerechtelijk stagiair in het parket van de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en als substituut-procureur des Konings bij deze rechtbank;

Overwegende dat betrokkene kan bogen op omstandige publikaties en deelgenomen heeft aan tal van post-universitaire studiedagen en seminaries;

Gelet op de veelvuldige referaten naar aanleiding van colloquia en studiedagen aan universiteiten;

Overwegende dat het voorbehouden advies geformuleerd door het adviescomité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen geen rechtstreeks verband houdt met de professionele activiteiten van de betrokkene, maar eerder met het functioneren binnen de hiërarchische structuur van het parket";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betoogt wat volgt :

"Het aangevochten besluit heeft tot gevolg dat de benoemde Karel VAN CAUWENBERGHE tijdens de duur van de procedure effectief ervaring zal opdoen als rechter in de rechtbank van eerste aanleg, mogelijkheid waarvan verzoekster thans verstoken blijft, als substituut prokureur des Konings, voor een kandidatuur in de rechtbank van eerste aanleg.

Het is immers niet denkbeeldig dat de Minister van Justitie als benoemende overheid, na een eventuele vernietiging, bij een nieuwe vergelijking van de titels en verdiensten van verzoekster en van VAN CAUWENBERGHE Karel, rekening houdt, al ware het maar de facto, met de ervaring, die de momenteel benoemde kandidaat opdoet.

Dit nadeel is ernstig en moeilijk herstelbaar en kan enkel door een schorsing van het benoemingsbesluit vermeden worden. (Raad van State, 14.11.1994, nr 50.169, VAN DEN BROECK)

Daarbij komt dat verzoekster ook een moreel nadeel ondervindt, omwille van het feit dat zij als kandidaat met een zeer gunstig advies gepasseerd wordt door een kandidaat met een voorbehoudend advies. Dit moreel nadeel is des te groter, aangezien verzoekster als VAN CAUWENBERGHE Karel op het ogenblik van de benoeming werkzaam waren als substituut-procureur des Konings. Binnen het Parket doet het benoemingsbesluit verzoekster prestige-verlies lijden. Verzoekster moet niet dulden dat deze voor haar ongunstige toestand blijft bestaan tot het later te wijzen annulatie-arrest haar eventueel in het gelijk stelt.

Het moreel nadeel van verzoekster is dermate dat dient aangenomen te worden dat de vernietiging van het bestreden besluit zonder voorafgaande schorsing niet kan volstaan om verzoekster een genoegzaam herstel van dit nadeel te waarborgen. (Raad van State, 8 juni 1993, nr 43.241, DECAVELE; Raad van State, 23.12.1994, nr 50.972, MARIEN)";

2.3. Overwegende dat de ervaring die Karel VAN CAUWENBERGHE opdoet tijdens de afhandeling van het annulatieberoep, niet kan worden ingeroepen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen, wanneer het gaat om gerechtelijke ambten, wanneer verzoekster zelf magistraat is en ook ervaring kan doen gelden door haar eigen dienststaten tijdens dezelfde periode; dat in de regel de ervaring verworven tijdens de uitoefening van een ambt waarvan de benoeming vernietigd wordt, achteraf niet in aanmerking kan worden genomen voor een latere benoeming, met name wanneer verzoekster een gelijkaardige ervaring kan verwerven; dat dientengevolge het onderscheid tussen de ervaring als rechter en die als substituut opgedaan, niet in aanmerking kan worden genomen; dat verzoekster geen specifieke omstandigheid aanvoert die enig nadeel te dezen aantoonst;

2.4. Overwegende dat, wat betreft het morele nadeel, moet vastgesteld worden dat de morele genoegdoening welke een -overigens met terugwerkende kracht

geldende- vernietiging van de bestreden benoeming aan verzoekster zou verschaffen, een volledig herstel kan meebrengen van het door haar ingeroepen nadeel en dat het moreel nadeel dat volgt uit de teleurstelling in rechtmatige verwachtingen, niet wordt weggenomen of verminderd door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden benoeming; dat verzoekster tenslotte niet het voorwerp is van verdachtmaking, afkeuring of minachting die een moreel nadeel kunnen rechtvaardigen;

2.5. Overwegende dat uit de onderscheiden loopbaangegevens van verzoekster en Karel VAN CAUWENBERGHE geen miskenning van haar kwaliteiten en verdiensten kan afgeleid worden;

2.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier juni 1900 zesennegentig, door de
Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de
		Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

G. BAETEMAN.